

VERSCIJNT MAANDELIJKS

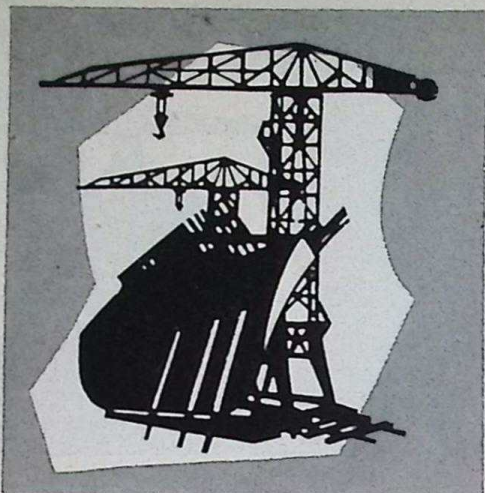
Boele-nieuws

PERSONEELBLAD VAN
BOELE'S SCHEEPSWERVEN EN MACHINEFABRIEK N.V. EN
N.V. SCHEEPSBOUWERF GEBRS POT — BOLNES

OKTOBER 1967 No. 107

Boele-nieuws

Gezamenlijke uitgave ten dienste van het personeel van

Boele's Scheepswerven en Machinefabriek N.V. — Bolnes

tel. Rotterdam 010—134862
tel. Ridderkerk 01896— 3422

N.V. Scheepsbouwverf Gebrs Pot — Bolnes

tel. Rotterdam 010—132405
tel. Ridderkerk 01896— 4000

REDACTIECOMMISSIE (alf.):

L. Ardon
G. de Jong
E. H. Koch

EINDREDACTEUR:

J. G. v. Beek — tel. toestel 290 (Boele)
Datum van kopij-inlevering: 15e van elke maand.

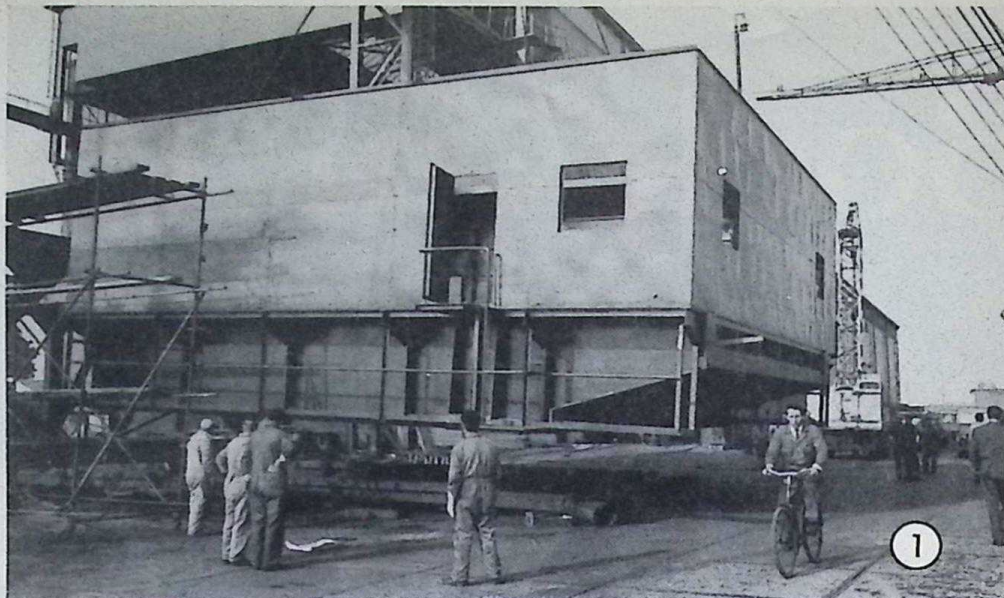
Zonder toestemming van de redactie mogen geen artikelen, geheel of gedeeltelijk, worden overgenomen.

De volgende uitgave verschijnt in de eerste week van november.

BIJ DE VOORPLAAT

Op 7 september kreeg de 1028 haar operatiekamer.

Druk: Benedictus - N.R.C. - Rotterdam

'T WAS ME HET

Nu we dit schrijven, in de tweede helft van september, is er wel weer wat gebeurd sinds het vorige Boele-Nieuws.

Aanvankelijk, we schreven dit reeds in de vorige uitgave trok de „reparatie” niet zo hard aan. Is de tijd rond de zomervakanties toch meestal komkommertijd in deze sektor, nu speciaal was het voor de reders, door allerlei internationale ontwikkelingen beter te varen dan te repareren.

Hierdoor moest vooral in de C.O.-sektor veel kortlopend werk worden aangehouden. De substructure voor het booreiland werd nog voor de maandwisseling de loods uitgewerkt (zie foto 1) en op de dekschuit geplaatst.

Op 30 augustus kregen we de opdracht voor de bouw van een tweetal tussensstations, bouwnrs. 1030/31. Wat een 9 werkdagen later tot stand was gekomen kunt u zien op foto 2.

Inmiddels zijn beide stations in functie, dat wil zeggen dat haar pompen als

„aanjager” zullen dienen bij zandopspuiting.

Alle respect ook voor de bankwerkers die in zo'n luttele tijd de inbouw verzorgden.

Daarnaast ontvingen wij van Rijkswaterstaat opdracht tot het vervaardigen van 2 pontons met 4 loopbruggen (C.O. 8445).

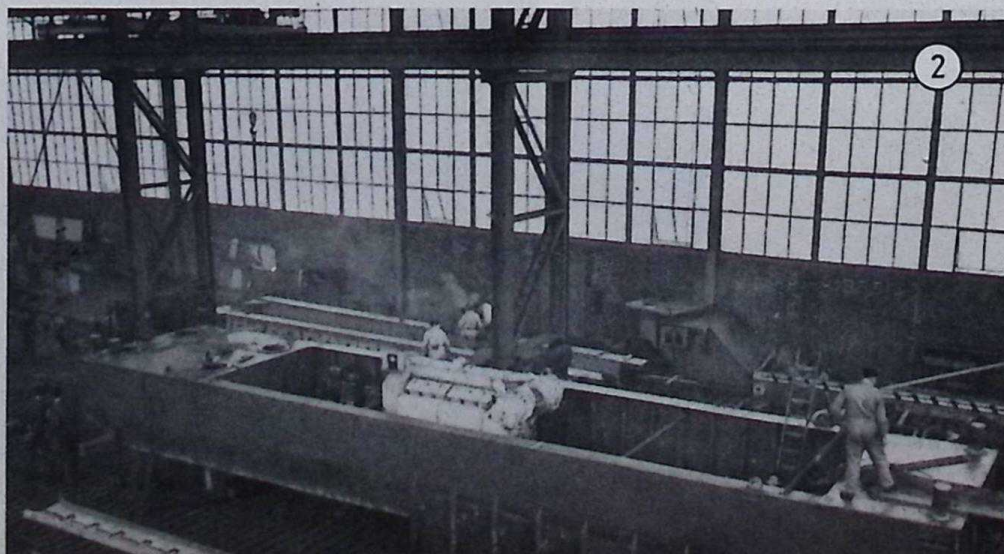
Een groot aantal kleinere objecten (tussen 1-20 september, welgeteld 20 stuks) kwamen in opdracht en werden meestal gelijk aangepakt. Dit buiten de grote en kleine reparaties.

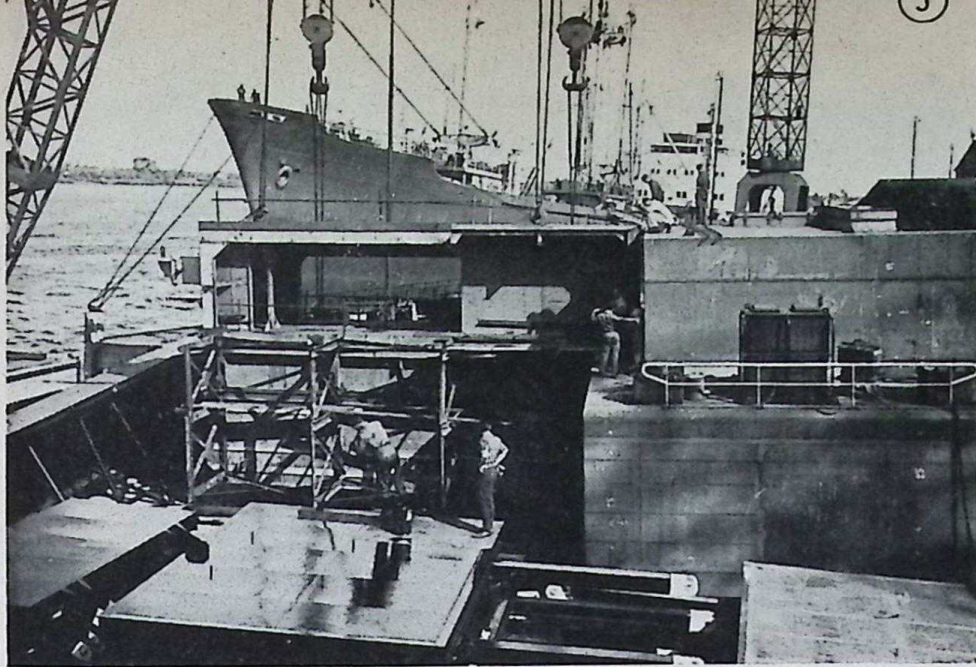
Nieuwbouw-verlengingen

Natuurlijk bleef ook de nieuwbouw aandacht vragen.

Op de voorplaat ziet u het plaatsen van het bedienings-dekhuis van bouwnr. 1028 hetzelfde schip krijgt op foto 3 haar B.B. beunsectie.

De „MARATHON”, op de achtergrond, had haar verlenging reeds beleefd; als

MAANDJE WEER WEL....

u dit leest zal zelfs de „JASON” vermoedelijk in het dok liggen.

Op dit schip leverde ruim II op 7 sept. een merkwaardige aanblik op. Een stille „veldbloemen” hulde werd gebracht aan „Emiel”, de altijd opgeruimde en werklustige Spanjaard. Hij was jarig! (foto 4)

De „PARTHENON” is de volgende patiënt, en als laatste van de serie zal in november de „MARON” zich melden.

Op werf Oost kwam de „NEPTUNUS” keurig op tijd voor haar technische proeftocht gereed.

Helaas maakte een op deze proeftocht geconstateerde motorschade de oplevering op de geplande datum onmogelijk. Door de leveranciers werden onmiddellijk alle zeilen bijgezet om de vertraging zo kort mogelijk te doen zijn.

De Duyvendijk-trawler ontving op 21 september haar achterschip. In de paar daarop volgende weken moet het schip

gereed worden gemaakt voor aflevering aan werf Duyvendijk.

De loodsboot, voorzien van voor- en achterschip, gaat nu pronken met haar vormen, die er dan ook mogen zijn.

Bezichtiging „Neptunus”

Op 9 september, 's zaterdagmiddag, was er voor huisgenoten de gelegenheid om een kijkje te gaan nemen aan boord van de „Neptunus”.

We hadden niet vermoed, dat de toeloop zo groot zou worden. Onafgebroken kwamen tussen 2 en 5 uur belangstellenden de werf op wandelen en dat leidde in de nauwe gangetjes aan boord wel eens tot verkeersopstoppingen. Filevorming deed zich niet voor, maar, achteraf bezien, was het wel beter geweest om richtingbordjes te plaatsen. Maar wie rekent er nu op 750 bezoekers?

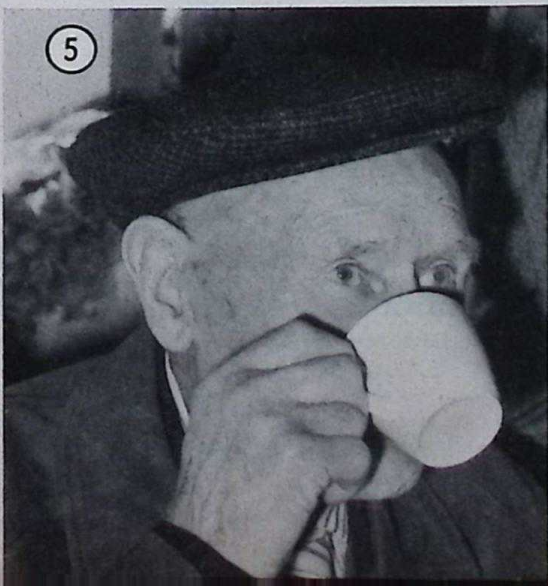
't Was een zeer gemengd publiek. Veel dames, maar ook kinderen en zelfs grijs-

BIJ DE FOTO'S:

1. De substructure in de stroppen. Baas v. Rijswijk doet net of zijn neus bloedt...
2. Negen werkdagen na opdracht.
3. Wat een dimensies...! Rijkswaterstaat - kleppen, plaatsing beunsectie van no 1028 en de Marathon.
4. Feest aan boord! Emilio Rodriguez Carrillo was jarig! Hij ziet er wel naar uit.
5. De opa van onze bankwerker Leen Hulzer liet zich de koffie goed smaken.
6. Kleine opstoppingen, maar nergens filevorming.

aards. Toen ik een Boele-dame op de grote machinekamer attent maakte, zei ze: „Nee, dat interesseert me geen klap, hoor, ik kijk meer naar de gordijntjes en zo, begrijpt U?” Maar leuk vond ze het wel aan boord, nou!

De koffieservice was bijzonder goed. Maar reken er op, dat de heer Kooy en zijn helpers alle denkbeeldige Neptunuszeilen bij moesten zetten om iedereen zijn „bakkie” voor te kunnen zetten. Wat voortreffelijk gelukt is.

EEN BIJZONDER JUBILEUM

ALS U VRAAGT of er bijzondere dingen gebeurden tijdens de huldiging van mejuffrouw W. Pas, 25 jaar in dienst bij Gebrs. Pot, moeten we zeggen: nee. Maar toch had dat intieme feestje op 1 september j.l. in het kantoor van Pot niets gemeen met de geijkte gang van zaken, die een receptie dikwijls kenmerkt. Daarvoor waren er te veel dingen, die buiten de begrenzing van het gewone vielen.

Om te beginnen het jubileum zelf. Het vieren van een 25-jarig jubileum, hoe belangrijk op zichzelf ook, is bij ons nagenoeg een wekelijks aangelegenheid. Maar een 25-jarig jubileum van een vrouwelijke werknemer? Dat is een bijzonderheid.

Dan een jubilarisse, die er in haar dankwoord in slaagt om de aanwezigen geboid te laten luisteren en die lachsalvo's aan haar gehoor weet te ontlokken. Verder een organisator van de receptie, de heer P. Smit, die maling heeft aan starre protocols en desnoods zelf met de schaal koekjes rondgaat. Wat hij dan ook deed.

Allemaal prettige bijzonderheden dus, die ons deden berusten in de minder gewaardeerde fluittonen van het m.s. „Neptunus”, dat zijn muzikale talenten bij voorkeur tijdens de toespraak van de heer A. v.d. Linden, gepensioneerd onderdirecteur, botvierde.

„Zeker weer bij Boele,” zei de heer v. d. Linden ad rem, maar daar was geen fluit van waar. Wel waar was, dat spreker een uitstekend overzicht gaf van de loopbaan van de jubilarisse en de daarbij door haar geleverde prestaties.

Als jong meisje kwam ze in 1942, via een advertentie, bij Pot terecht. Haar eerste werk werd het tikken van kar-

weibonnen, maar al gauw kwam men tot de ontdekking, dat de bedeesde Wil veel meer in haar mars had. Ze werd correspondent, een functie, die bij haar moeder sterke herinneringen aan het verleden opriep. Want zij werkte als mej. Schröder, van 1911 tot 1918 in dezelfde functie bij hetzelfde bedrijf.

Deze en andere dingen vertelde mijnheer v.d. Linden. Hij besloot met: „Om tijdig op je werk te zijn heb je het cadeau, dat ik je nu namens het bedrijf ga geven, nooit nodig gehad. Om op tijd naar huis te gaan evenmin. Wij hopen, dat je dit horloge lang in gezondheid en voorspoed mag dragen.

Aandachtig luisterden de jubilarisse, haar jongste zuster en haar moeder naar de hartelijke toespraken.

De heer P. Smit... desnoods zelf met de schaal rond...

De heer P. Smit nam daarna zelf het woord. Hij onthulde, dat de jubilarisse ten tijde van haar sollicitatie zo schuchter was, dat ze nauwelijks verstaanbaar was. Maar ook hoe hard en nauwgezet ze daarna werkte en hoe hulpvaardig ze voor iedereen was. Hoe ze waardering genoot van iedereen, die met haar samenwerkte, niet in het minst van de direktie. „Dat ik zo bedeesd was”, zei mejuffrouw Pas daarna „kunnen sommigen zich nu waarschijnlijk niet meer voorstellen.” Ze vertelde, hoe ze vijfentwintig jaar geleden, na haar sollicitatie, op kantoor moest komen om eens te praten. Haar jongste zus ging ter ondersteuning tot aan de poort mee.

„Ik kwam onder de hoede van mijnheer Smit en hij heeft me langzamerhand doen inzien, dat het kantoorleven niet zo gedisciplineerd was als het wel leek. Na 1945 ging ik de correspondentie voeren, wat me veel in contact bracht met de heer Rotgans, die ik, ondanks het ontzag dat ik altijd voor hem heb gehad, leerde kennen als een zeer sympathieke persoonlijkheid. Hij had begrip voor mijn moeilijkheden in het begin. Het is zelfs gebeurd, dat ik met mijn steno in de knoei zat en wij samen probeerden de brief terug te lezen, die hij gedikteerd had...”

En wat later in haar toespraak: „Nu een grote ommekeer, Pot is Boele geworden. Ook dat bedrijf had reeds mijn interesse, vooral sinds ik 20 jaar geleden familie werd van één der direkturen.

Onder toezicht van de heer A. v. d. Linden werd het door hem overhandigde horloge prompt door mevr. Boele-Pas, zuster van de jubilarisse, in bedrijf gesteld.

Pot was bij mij echter nummer één en thuis moest ik Pot vaak verdedigen tegen uitlatingen van mijn zwagers, zoals: ach, die roeiboortjes die jullie bouwen... en als bij jullie een schip afloopt, loopt ie gelijk bij Boele de helling op.”

Nadat mejuffrouw Pas enkele heren van de K.N.S.M. had bedankt voor hun aanwezigheid, besloot zij met: „Ik wens u voor de toekomst het allerbeste toe en ik hoop velen van u nog geregeld bij

Boele te mogen ontmoeten.”

’t Was een leuke receptie en wat dat betreft kon de heer Smit tevreden zijn. En omdat het hier een vrouwelijke jubilaris betrof, is het belangrijk, zo heeft men ons verteld, om iets van de kleding te zeggen. Mogen we volstaan, met de uitroep, die twee typistes slaakten, toen de jubilarisse binnentrad?

„Oh, wat een beeldig groen pakje heeft ze aan.”

Toch hing die boei er...

Het gebeurde op 4 september j.l., en het liep allemaal goed af. Maar het had ook anders kunnen zijn...

„Het ging te snel om benauwd te zijn”, zegt nu Wout van Oossanen, maar geschrokken zal hij vast wel zijn.

De roeivlet moest te water om langs zij het schip „Neptunus” diepgang te gaan meten. Zoals gebruikelijk ging dat met de steigerkraan.

Toen de boot ongeveer gelijk met de steigervloer reeds boven het water hing sprong van Oossanen erin om na het vieren de stalen hijsdraad te kunnen losmaken. Op dat moment begaf één van de draden het, met het gevolg dat Wout overboord sloeg en te water raakte. Een aantal collega’s zagen hem even later bovenkomen en weer verdwijnen.

Het werd duidelijk dat hij de zwemkunst niet voldoende machtig was om naar de kant te komen.

Het was H. Stapel van de tekenkamer die rap zijn schoenen uittrok en van de steiger in het niet zo aanlokkelijke rivierwater dook. Hij kwam zelf in moei-

lijkheden toen van Oossanen hem op een manier omkleemde die het hem onmogelijk maakte zichzelf met de drenkeling in veiligheid te brengen.

De heer Ike had de eerste fase, het te-

water raken gezien vanaf de Neptunus. Niemand, ook hijzelf niet begrijpt hoe hij zo snel de gangway afkwam en de steiger op. Feit is dat hij zeer snel als derde man een duik nam. Tezamen met Stapel slaagde hij erin de inmiddels buiten bewustzijn geraakte drenkeling naar de walkant te krijgen.

Inmiddels is een ieder weer van de schrik bekomen en gezond.

Wat echter wel typisch is en opgemerkt mag worden is dat aan de kraan waarin de boot hing, dus op luttele meters van de mensen die het gehele geval volgden, een levensgrote reddingsboei hing. Zou dit nu zijn wat men weleens bedrijfsblindheid noemt? Of zouden we met elkaar dan toch te weinig doen aan ongevallenpreventie of bestrijding?

Gevallen als dit kunnen zich natuurlijk op een bedrijf als het onze voordoen, met legio variaties. Het zich hierop bezinnen, van hoog tot laag, kan mensenlevens sparen!

Rest ons onze hulde uit te spreken voor de beide redders.

WAT WETEN WE VAN BAGGEREN?

De „SLIEDRECHT 22”, een profielzuiger van Kon. Mij. „Adriaan Volker” voor het uitvoeren van diverse reparaties en het verlengen van de zuigbuis. Ook hier dus weer een kwestie van dieper zuigen door de vraag naar diepere vaarwegen.

DE „BEVERWIJK 38”, een cutterzuiger voor v. Hattum & Blankevoort voor het uitvoeren van diverse onderhoudswerkzaamheden en reparatie aan de koppeling tussen zandpomp en aandrijfmotor.

Voor de niet ingewijden zijn al deze vaartuigen nogal vreemdsoortige werktuigen. Een baggermolen, ja dat gaat nog wel, dat is iets dat ons als Hollanders vertrouwd in de oren klinkt.

Maar namen als cutterzuiger, profielzuiger en sleephopper zijn voor velen raadsels.

Daarom zullen we de verschillende typen eens vluchtig de revue laten passeren.

Om te beginnen dan maar de meest bekende, de baggermolen. Baggermolens hebben we in ons landje in alle formaten. Van hele kleine lilliputter molentjes voor het uitdiepen van poldersloten tot reuzen op dit gebied voor werkzaamheden op de Schelde en in de grote havens. Een baggermolen werkt met emmers.

In de zogenaamde bok zijn een hulpladder en een hoofd ladder bevestigd waarop leirollen gemonteerd zijn.

Aan het ondereinde van de ladder bevindt zich een zeskant (een zogenaamde ondertuimelaar) en boven in de bok, boven de hulpladder, het vijfkant. Het vijfkant wordt aangedreven door middel van grote tandwielen door de bonkelaar.

De bonkelaar op zijn beurt wordt rondbewogen door grote riemschijven welke met behulp van riemen worden aangedreven door een motor of een stoommachine.

De emmerleiding ligt als een eindloze ketting om het vijfkant, de hulpladder, de hoofd ladder en het zeskant en hangt in een onderbocht onder de molen uit.

De hoofd ladder kan met behulp van de ladderlier tot een bepaalde diepte worden afgestoken.

Wordt de molen in werking gebracht dan komt emmer voor emmer over de ladder omhoog, kantelt om het vijfkant en stort zijn inhoud in de stortgoot.

De specie stort dan via de stortgoten in langs zij liggende bakken, die met de zogenaamde bakkenverhaallieren verhaald worden tot zij gelijkmatig vol zijn.

Nu worden er in verband met een baggermolen dikwijls de volgende vragen gesteld.

Wat is de voorkant? De voorkant is die kant, waar de ladder met het zeskant in het water hangt. Populair gezegd geldt voor elk baggerwerktuig dat de kant waar hij „vreet” de voorkant is. En om het nu lekker moeilijk te maken: namelijk een baggermolen wordt altijd achterstevoren verslept dan is hij namelijk minder kwetsbaar met z'n emmerleiding en z'n ladder.

De laatste tijd zien we steeds meer „baggermateriaal” ter reparatie aan de werf komen. Vaak behoorlijk grote karweien, waar de binnenvaartafdeling het druk mee heeft.

Nu is dit soort materiaal voor onze werf bepaald niet nieuw, want ook in het verleden hebben we wel het één en ander op dit gebied gepresteerd en het is daarom leuk als we zien dat molens en zuigers, welke vroeger bij ons gebouwd zijn, nu voor reparatie of wijzigingen op de plaats van hun geboorte terugkeren, teneinde „bij” te blijven in de ontwikkeling van deze tijd. Want door de bouw van steeds grotere schepen, moeten de havens en hun toegangswegen steeds dieper worden wat gelijktijdig inhoudt, dat men dieper moet kunnen baggeren of zuigen. En dit nu betekent werk voor ons. Maar niet alleen in de reparatie, ook wat de nieuwbouw betreft zitten we in het „baggerwerk”.

Bouwnummer 1028, een cutterzuiger voor v. Hattum & Blankevoort wordt de grootste in zijn soort in Europa. Verder bouwen we nog als spoedopdracht tussendoor twee tussenstations onder de bouwnummers 1030 en 1031 voor de firma C. de Groot uit Nijkerk.

In de eerste helft van september lagen er gelijktijdig 3 verschillende typen baggermateriaal van 3 verschillende maatschappijen aan de werf.

De „HAM 112”, een baggermolen van de Nederlandsche Aannemings Maatschappij voor het verlengen van de hoofd ladder en het vernieuwen van de riemschijven van de aandrijving van het vijfkant. Deze molen is door ons in 1955 gebouwd en komt sindsdien voor voorkomende reparaties of verbouwingen aan onze werf.

De tweede vraag is: waarom een vijfkant en een zeskant? Dit houdt verband met het aandrieffkoppel en vooral ook om een meer gelijkmatige gang te verkrijgen. Als we zowel onder als boven een vijfkant of een zeskant hadden, zouden de vlakken gelijk gaan draaien en zou de emmerleiding schoksgewijze gaan slaan.

Door de vraag naar diepere vaargeulen is het dus nodig om van bestaande molens (indien mogelijk) de ladders te verlengen, zodat zij dieper af kunnen steken.

Dergelijke karweien hebben we in het afgelopen jaar verricht op de „BEVERWIJK I”, de „LEK” en de „HAM 112.” Vooral de schepranden van de emmers zijn aan slijtage onderhevig en regelmatig kunt u dan ook zien dat onze lassers in of rond de lasloods bezig zijn met het oplassen hiervan. Hiervoor gebruikt men elektroden van een slijtvast materiaal. Voor het baggeren in rotsachtige bodem gebruikt men wel emmers welke voorzien zijn van scherpe punten, zogenaamde rotsemmers.

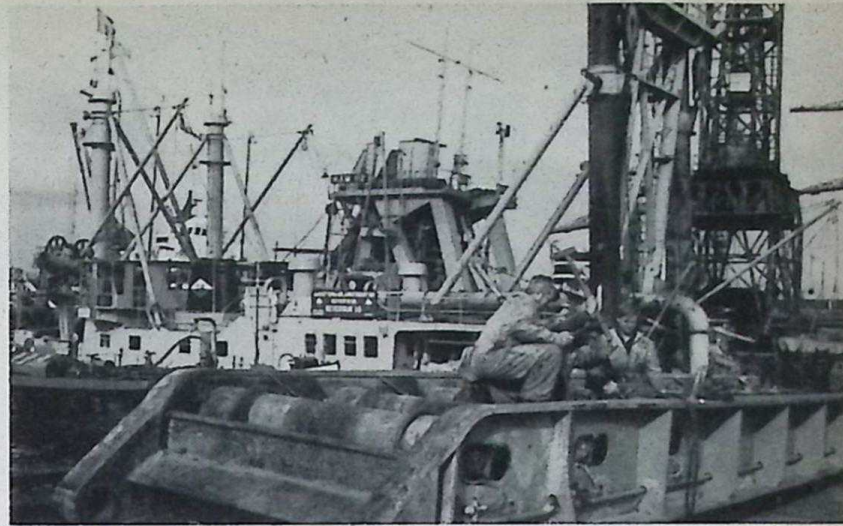
De inhoud van één emmer van de „HAM 112” bedraagt 800 liter en als u nu weet dat er 47 emmers op de ketting zitten kunt u zelf uitrekenen dat als de ketting helemaal rond geweest is er een aardige hoeveelheid grond opgebaggerd is.

Met dit soort molens baggert men tot een diepte van 25 à 30 meter. Om een voortgaande en gelijktijdig zwaaiende beweging te maken is de molen uitgerust met een boeglier, een achterlier en zijdraadlieren. Met behulp van deze lieren kan de molenbaas precies regelen hoe breed de geul wordt die hij baggert.

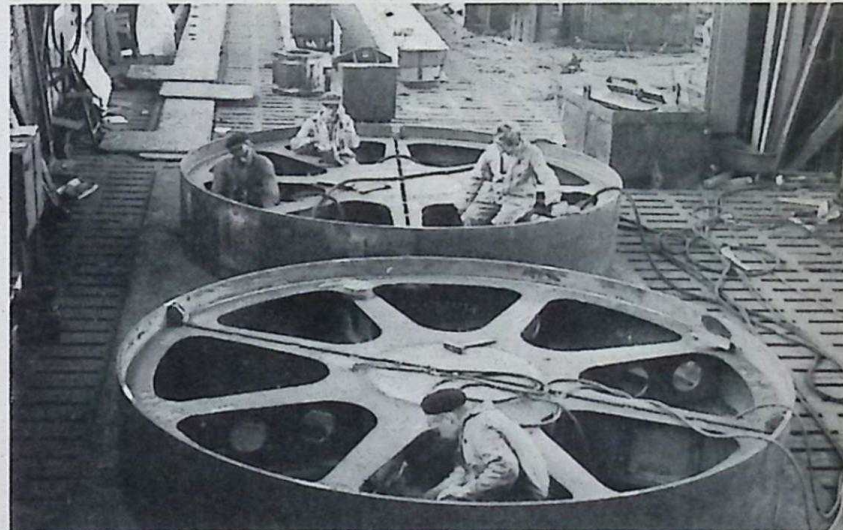
In de nieuwe polders van het IJsselmeer graven baggermolens de toekomstige kanalen reeds alvorens de polder leeggepompt wordt. Valt de polder droog dan heeft men direct de beschikking over vaarwegen en afwateringskanalen.

Aan een dergelijk karwei voor de kust bij Nijkerk in de toekomstige polder Zuidelijk-Flevoland werkt de „HOLLAND XI” van baggermij. „Holland” te Hardinxveld. Ook deze molen is voor ons een goede bekende, want deze werd verleden jaar bij ons geheel verbouwd en gereviseerd nadat zij op de Schelde bij werkzaamheden gekapseisd was.

In een volgend Boele-Nieuws zullen we eens kennis maken met de diverse soorten zuigers.

Reparatie hulpladder in ijtempo. (J. Schouten links - C. v. Zielst rechts)

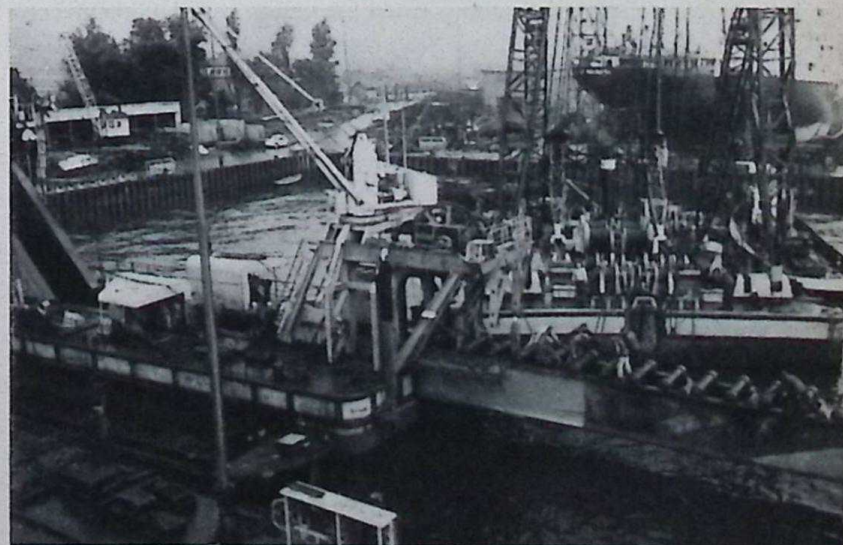

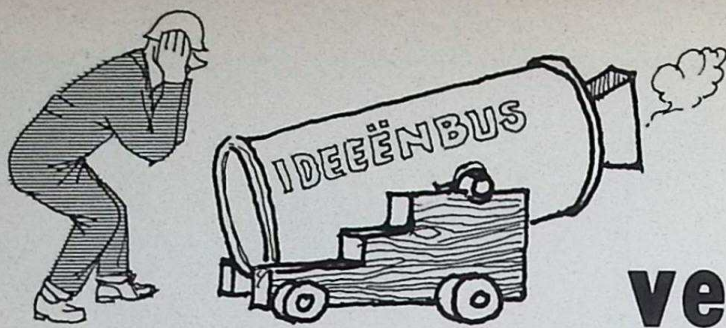
In de lasloods werden nieuwe riemschijven gemaakt voor de H.A.M. 112.

Oplassen van baggeremmers.

Uitnemen van de hoofd ladder.

is uw ideeënbuskruit verschoten?

Niet praten maar schrijven

Sinds het Boele-Nieuws van februari hebt u niets meer vernomen omtrent de ideeënbus. Het is daarom hard nodig dat wij even uw aandacht opeisen.

In de afgelopen periode is namelijk weer eens gebleken dat praten ons veel gemakkelijker schijnt af te gaan dan schrijven. Naar aanleiding van onze vorige ideeënbustukjes werden we op de werf nog wel eens aangehouden. We kregen dan een hele uiteenzetting over het transport aan te horen. Het waren jammer genoeg meestal van die weinig doordachte opmerkingen. Vandaar dat ik schrijf: „praten *schijnt* gemakkelijker te zijn.”

Het is maar schijn. In werkelijkheid blijkt wel wat anders. Wanneer een bepaalde gedachte wordt opgeschreven en men leest het nog eens kritisch over dan zal men al snel tot de conclusie komen dat wat werd opgeschreven niet helemaal juist is.

Met praten merk je dat zelf niet zo erg. We kunnen nu eenmaal moeilijk een verhaal vertellen en tegelijkertijd kritisch naar onszelf luisteren.

Daarom blijven wij erop hameren. Doe net als de inzenders van wie wij weer ideeën mochten ontvangen; schrijf het op.

Verlag van de vergadering van de ideeënkommis­sie gehouden op 22 juni 1967

Op deze vergadering werden vier ideeën behandeld en bovendien een voorstel om het personeel van Gebr. Pot ook in de gelegenheid te stellen aan de ideeënbus deel te nemen.

Ideeën

Het eerste idee had betrekking op het slordige gebruik van laselektroden. Het voorstel kan niet worden gerealiseerd omdat de kommissie van mening is dat de verantwoordelijkheid voor het gebruik van laselektroden bij de lasser en de lassersbaas ligt. Toch verheugde de kommissie zich erover dat de *onnodige* kosten, die het gevolg van slordigheid zijn, sommige personeelsleden aan het hart gaan.

Er werd een aanmoedigingspremie van f 5,— gegeven.

Het tweede idee was het voorstel om de kielblokken in het dok met behulp van speciale wagentjes onder het vlak te rijden. Dit is nodig als er vlakplaten vernieuwd moeten worden. Meestal werden de blokken maar omgegooid en lagen dan voortdurend in de weg.

De wagentjes zijn inmiddels gemaakt, beproefd en vervolmaakt. Het idee werd met f 100,— beloond.

Het derde idee was van twee bazen. Zij hebben een meet-systeem ontwikkeld om bij een verlenging nauwkeurig de stand van het vlak van het voorschip t.o.v. het dok te kunnen bepalen. Daar deze „uitvinding” een hele kluit was voor de kommissie

kan dit niet direkt in één vergadering afgehandeld worden. De volgende keer hoort u er meer van.

Het laatste idee ging over het transport. Het voorstel om 2 of 3 centrale punten aan te wijzen waar de transportwagens moeten staan als ze leeg zijn is theoretisch gezien korrekt.

De waarde van een idee wordt echter bepaald door de toepassingsmogelijkheden van het idee in de praktijk. Inzender is naar ik meen reeds lang genoeg bij Boele werkzaam om te weten dat hetgeen hij voorstelt al eerder is geprobeerd. Er kwam meestal niets van terecht.

Deelname personeel werf Pot

Op werf Oost is een ideeënbus geplaatst aan de voorgevel van het bazenkantoor. Voor het indienen van ideeën zijn speciale voorstel­formulieren verkrijgbaar bij de portier.

De Kleine Kommissie heeft de heer K. de Jong verzocht en bereid gevonden de werknemers van werf Oost te vertegenwoordigen in de ideeënkommis­sie.

Speciaal onderwerp: Stagnatie

Op elk bedrijf en in elke afdeling treffen we werknemers aan die hollen en draven en overal druk mee bezig zijn. Aan het eind van de dag komen ze echter tot de conclusie dat ze toch niet zoveel gedaan hebben als ze hadden willen doen. Hun excuus is dan: „Ja, ik moet ook overal zelf achteraan.” Moet u soms ook overal achteraan?

Mogelijk zijn er bepaalde zaken waarop u geen invloed kunt uitoefenen maar stagneren deze zaken uw werk toch. En u weet, stagnatie, wachten omdat men niet verder kan, is de meest improductieve faktor, die tijdens het werk kan optreden. Let u er eens extra op gedurende deze periode. Ziet u een manier waardoor het werk beter kan gaan lopen maar kunt u dat zelf niet direkt regelen, haalt u dan een voorstel­formulier en schrijft de nieuwe procedure op.

In een geïntegreerd bedrijf geldt het bovenstaande uiteraard zowel voor werf- als kantoorpersoneel.

*Beter één idee
in de bus
dan tien in uw hoofd*

INTEGRATIE

U bent in de afgelopen maanden dit woord ongetwijfeld een aantal malen tegengekomen. Zowel in verband met het samengaan tussen Boele en Pot als met betrekking tot de integratie beambten-uurloners. Voor dat laatste is uit de Ondernemingsraad een integratie-commissie ingesteld.

Het woord „integratie” komt uit het Latijn en wij verstaan daaronder: het tot eenheid maken, opnemen in - of maken tot een groter geheel om daardoor sterker te staan. Denkt u ook maar aan de Europese integratie. En als we spreken van de integratie Boele - Pot is het nu ook duidelijk wat daarmee bedoeld wordt. Waar het ons in dit artikel echter vooral om gaat is de integratie beambte-uurloner. Wat moet daar geïntegreerd worden? Om een beter begrip van de achtergrond te krijgen gaan we even een eindje terug in de geschiedenis van de ondernemingen in West-Europa.

In de oude situatie zien we dan de ondernemer-eigenaar, die als een goede (of slechte) vader over zijn werknemers regeert. De afstand tussen hem en zijn mensen is zeer groot. De arbeiders zijn ongeschoold en afhankelijk. „Op het kantoor komen” is een schokkende gebeurtenis.

Toen deze ondernemer het drukker kreeg door het groeien van zijn bedrijf zocht hij hulp. In de eerste plaats voor de administratie, de boekhouding. Dat was de eerste beambte en op hem straalde een groot stuk gezag van de directeur af; hij had bekwaamheden waardoor hij een stuk van het werk van de directeur kon doen en hij genoot dus ook een aantal privileges en rechten waar de arbeiders uit die dagen eenvoudig niet aan konden denken. Deze eerste beambte vereenzelvigde zich ook sterk met zijn directeur.

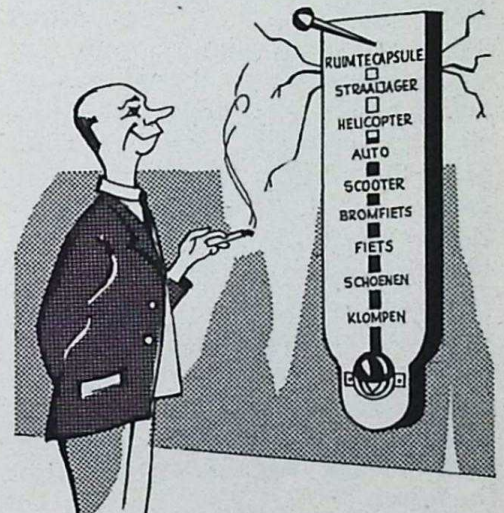
Vanaf dat moment zien we echter twee

ontwikkelingen die snel naar een veranderde toestand werkten:

1. Het aantal beambten neemt toe, er komt een grote spreiding in de vakbekwaamheid en specialisatie die zij moeten bezitten. Van het afgeleide gezag van de directeur van de oorspronkelijke eerste beambte, is niet veel meer terug te vinden. Ook zij zijn gewoon medewerkers geworden. In sommige vergeautomatiseerde industrieën zijn er op het ogenblik evenveel of zelfs al meer beambten dan uurloners. Er zijn door mechanisering en reorganisatie vele eenvoudige tot zeer eenvoudige beambtenfuncties ontstaan. De vereenzelviging met de leiding van het bedrijf neemt af.
2. Tegelijkertijd is een sterke ontwikkeling waarneembaar onder de uurloners zelf. Mede door toedoen van de vakbeweging verbetert de sociale positie van de mensen, hun levensstandaard gaat omhoog en ook hun belangstelling en ontwikkeling stijgt. Op het ogenblik hoeft niemand meer bang te zijn om door honger en koude als gevolg van ziekte of werkloosheid om het leven te komen. De eisen aan vakbekwaamheid, verantwoordelijkheidszin en zelfstandigheid nemen toe. Het werken voor de grote baas maakt plaats voor de gezamenlijke inspanning voor de onderneming „waar we het immers allemaal van moeten hebben.” Uit deze veranderde mentaliteit kon ook een ondernemingsraad ontstaan en tot bloei komen.

Maar uit de oude tijd zijn een aantal verschillen tussen beambten en uurloners blijven voortbestaan die hun zin aan het verliezen zijn of al verloren hebben. Er zijn echter ook een aantal verschillen gegroeid die wél zinvol zijn en voortvloeien uit de aard van het werk of van de werkomstandigheden. Ter illustratie een paar verschillen zoals we die nu in de Nederlandse bedrijven aantreffen.

1. Prikkllok voor uurloners met boetes voor te laat komen; geen registratie van tijd voor beambten, geen boetes. Aparte ingangen.
2. Uurloners werken 45, nu 43 3/4 uur; beambten korter, 41 1/4 uur.
3. Uurloners kunnen met één of enkele weken ontslagen worden, beambten met één of enkele maanden.
4. Bij ziekte voor uurloners vaak wachtdagen, geen 100 % van het loon en strenge controle; voor beambten doorbetaling van vol salaris en geen of weinig controle.
5. Voor uurloners tarief of andere loonprijkkels die op korte termijn werken, een strikte functie-beloning, variabel weekloon; voor beambten een vast maandsalaris, een jaarlijkse beoordeling en lange leeftijdsschalen.
6. Langere vakanties voor beambten dan voor uurloners. Maar ook:
7. Uurloners krijgen altijd een extra vergoeding van overwerk, vele beambten niet.
8. Uurloners krijgen werkkleding, beambten niet.

De levensstandaard stijgt.

Zo was het vroeger - nu is het gelukkig anders.

Uit onze Ondernemingsraad werd op 6 oktober 1966 door de heer Joh. Boele de Integratie-commissie geïnstalleerd die tot taak kreeg om eens na te gaan wat er in ons bedrijf voor verschillen tussen beambten en uurloners bestaan die hun zin verloren hebben en die een hinderpaal kunnen zijn voor het „opnemen in - of maken tot een groter geheel om daardoor sterker te staan.”

Dat in dit sterker geheel een grote verscheidenheid moet bestaan in bekwaamheden en functies bevestigd nog eens dat sociale gelijkwaardigheid niet hetzelfde is als sociale gelijkheid.

De integratie-commissie heeft intussen in zeven vergaderingen een aantal verschillpunten in ons bedrijf grondig onderzocht en haar bevindingen daaromtrent ter kennis gebracht van voorzitter en secretaris van de Ondernemingsraad.

„Hoor eens hier, dokter . . .”

Een gemoedelijk afscheidspraatje met P. v. Dongen en W. den Boef.

DOKTER MEYER NAM AFSCHEID

Op 29 augustus j.l. was er voor iedereen gelegenheid om afscheid te nemen van dokter Meyer, die per 1 september ons bedrijf verliet. Heel velen hebben van die gelegenheid gebruik gemaakt om hem persoonlijk de hand ten afscheid te drukken.

Vooraf werden er officiële afscheidswaarden tot hem gericht.

Allereerst door directeur Joh. Boele, die wees op het belangrijke, pionierende werk, dat door dokter Meyer voor de Bedrijfs-geneeskundige Dienst werd verricht. Als blijvend aandenken overhandigde hij hem een prachtige, zilveren fruitschaal.

Namens de chefs sprak de heer M. van Zuilekom en voor de bazen en assistenten trad onze electriciënsbaas H. den

Hoed als woordvoerder op. Beide toespraken gingen van cadeau-aanbiedingen vergezeld resp. een boekwerk en een projectiescherm.

Dokter Meyer betuigde tenslotte zijn dank aan de directie en zijn naaste medewerkers voor de steun, die hij in de afgelopen 15 jaar van hen heeft onderhouden.

Een dezer dagen ontvingen wij van dokter Meyer een schrijven, dat wij gaarne hierbij afdrucken.

Rotterdam, 10 september 1967

De afscheidsreceptie, welke ik op dinsdag 29 augustus heb mogen beleven en de door vele leden van het bedrijf, zowel van Boele als van Pot, gesproken afscheidswaarden heb ik een bijzondere

ervaring gevonden. Dat bovendien nog velen mij persoonlijk, enkelen per brief, hebben gegroet, en dat mij zoveel kostelijke en fraaie afscheidsgeschenken zowel individueel als collectief, zijn aangeboden, was voor mij geheel onverwacht en heeft mij zeer getroffen. Ik zal niet alles noemen, wat mijn vrouw en ik hebben gekregen, daarvoor is het teveel geweest. Maar ik hoop, dat U allen zult begrijpen, dat ik dit alles toch wel bijzonder heb gewaardeerd; en daarom hoop ik, dat de redactie van Boele-Nieuws de dank van mij aan U allen zal willen overbrengen. Het ga U allen zeer wel.

met de beste wensen voor U allen,

Dokter Meyer.

De heer C. J. Bode met pensioen

Hoewel de heer Bode geen werknemer was van ons bedrijf willen wij in Boele-nieuws toch aandacht besteden aan zijn vertrek in verband met het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd.

Gedurende ruim 35 jaar was de heer Bode als scheepsbouwkundig opzichter in dienst bij van Ommeren en op enkele korte onderbrekingen na was hij als zodanig steeds op ons bedrijf gestationeerd om toezicht te houden bij de talloze reparatie- en nieuwbouwprojecten welke wij voor van Ommeren verricht hebben.

De figuur van de heer Bode was bij

ons op de werf een dusdanig vertrouwd beeld dat we hem beschouwden als één van ons.

31 augustus heeft „Ome Kees” in het kantoor van de opzichters van v. Ommeren afscheid genomen. Niet alleen van de mensen in ons bedrijf waar hij het meest mee te maken had, maar ook van vele experts met wie hij in de loop der jaren vele schades afgemaakt heeft.

Wij hopen van ganser harte dat de heer Bode, samen met zijn vrouw, in een goede gezondheid nog lang van zijn pensioen mag genieten.

In memoriam Jacob van Beek

Er heerste bij ons allen grote verslagenheid, toen het bericht vernomen werd, dat Jacob van Beek op zondag 3 september 1967 was overleden.

Verslagenheid, niet alleen omdat de overledene zo'n groot aanzien genoot, maar ook, omdat aan dit leven zo vroegtijdig een einde kwam. Hij was nog geen 40 jaar.

Groter dan wij ons kunnen indenken, is het verlies voor zijn vrouw en drie kinderen, die wij van harte toewensen, dat zij de kracht zullen vinden om hun leven verder te leven zonder degene, die met hart en ziel aan zijn gezin verknocht was.

Op ons bedrijf stond de heer van Beek, als chef van de rekeningenafdeling, bekend als een buitengewoon intelligente medewerker en werd als zodanig door iedereen, die met hem in contact kwam, gewaardeerd. Dat hij daarnaast een grote mate van ijver en doorzettingsvermogen bezat, blijkt uit zijn, helaas, korte levensloop.

Na het doorlopen van de lagere school ging hij naar de Mulo, waar hij slechts twee jaar bleef, om dan bij ons bedrijf als jongste bediende in dienst te treden. Hij was toen amper 14 jaar. Met het ouder worden steeg bij hem het besef, dat hij voor een verdere

carrière de nodige ondergrond miste. Het feit, dat hij indertijd de Mulo voortijdig verlaten had, zat hem dwars. Hij begon een studie Engelse handelscorrespondentie, waarvoor hij vlot slaagde. Op zijn trouwdag besloot hij echter om de gemiste kans in het verleden ongedaan te maken. Hij ging naar de avond-H.B.S. waartoe hij zich gedurende vier jaren alle genoegens ontzegde.

Het resultaat was dat hij in 1955 met vlag en wimpel slaagde. Een enorme prestatie, als men bedenkt, dat de normale studietijd hiervoor zes jaar bedraagt. Het was hem nog niet genoeg. Hij ging talen studeren, deels uit hobby, maar ook in het besef dat het verrijken van kennis overwicht verschaft.

Aan het eind van zijn leven beheerste hij naast Frans, Duits en Engels ook Italiaans, Spaans en Noors. In oktober 1964 volgde, mede als gevolg van zijn inspanningen, zijn benoeming tot chef. In september 1966 was hij 25 jaar bij ons in dienst, een feit, dat in zeer beperkte kring herdacht werd omdat een half jaar tevoren de ernstige ziekte zich reeds had aangekondigd.

Gemakkelijk zou men denken, dat iemand, die zo studiebelust is, weinig andere interesses heeft. Het tegendeel was bij hem echter waar.

Hij was bijv. op en top sportman. En ook hier gold, dat hij het alleen maar met volledige inzet kon doen. Welke sport hij ook beoefende, hij werd er prompt een uitblinker in. Hij bezat een grote mate van muzikaliteit en indien hij er maar de tijd voor gehad zou hebben, zou hij het ook in de muziek ver gebracht hebben.

Die tijd nam hij niet, omdat hij die wilde besteden aan zijn gezin, dat hem uiteindelijk boven al het andere ging.

Een prachtige figuur is van ons heen gegaan. Er blijft ons slechts de herinnering. Maar... een dankbare herinnering aan een geniale en oprechte collega.

Hij ruste in vrede.

Deze foto werd in juni gemaakt door onze Spaanse werknemer A. Aded Rivera.

Esta foto fue sacada en junio por nuestro empleado español A. Aded Rivera.

A la memoria de Jacob van Beek

Se apoderó de nosotros una gran desolación cuando recibimos la noticia de que Jacob van Beek había fallecido el domingo día 3 de septiembre de 1967.

Desolación, no sólo porque gozaba de una gran consideración, sino también por la prematuridad del fin de su vida. No había cumplido aún los 40 años.

Mayor que nosotros podemos imaginarnos, es la pérdida que supone para su esposa y sus tres hijos, a quienes de todo corazón deseamos que encuentren la fuerza necesaria para seguir viviendo su vida sin aquél que con tanto cariño estaba apegado a su hogar. En nuestra empresa se hizo conocer el señor Van Beek, como jefe de la sección de cuentas, como un colaborador extraordinariamente inteligente y así era apreciado por todos los que entraban en contacto con él. Que además ponía gran empeño y perseverancia en todo aquello que emprendía, se desprende del curso de su, desgraciadamente, corte vida.

Después de haber cursado la escuela elemental pasó para la escuela de segunda enseñanza donde sólo estuvo dos años, pues entonces vino a nuestra empresa empezando como primer dependiente. Entonces apenas tenía 14 años. En el transcurso del tiempo fue comprendiendo que para hacer carrera

le faltaba la necesaria base de desarrollo. El hecho de que había dejado la segunda enseñanza demasiado pronto no le dejaba en paz. Empezó el estudio de la correspondencia mercantil en inglés, cuyo estudio finalizó fácilmente con éxito. El día de su boda propuso emendarse de la ocasión perdida en el pasado. Fue al H.B.S. (semejante al Bachillerato, Nota de la trad.) nocturno, privándose para este fin durante cuatro años todos los placeres.

El resultado fue que en el año 1955 salió aprobado sin la menor dificultad. Una faena enorme si tenemos en cuenta que el tiempo normal para este estudio es de seis años. Sin embargo aún no le pareció suficiente. Empezó a estudiar idiomas, en parte por afición, pero también con la idea de que el enriquecerse con conocimientos proporciona superioridad.

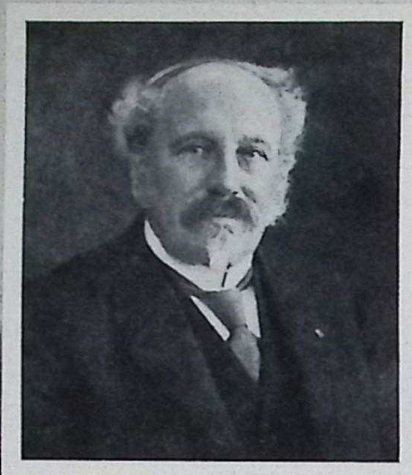
En el ócase de su vida dominaba además del francés, alemán e inglés, también el italiano, español y noruego. En el mes de octubre de 1964 tuvo lugar su nombramiento como jefe, esto también como resultado de sus muchos esfuerzos. En el mes de septiembre de 1966 hizo 25 años que entró en nuestro servicio, cuyo hecho sólo fue conmemorado por un pequeño grupo, pues medio año antes ya se había manifestado su grave padecimiento.

Fácilmente llegaría a creerse que una persona tan ávida de estudios no tendría otros intereses. Sin embargo, la verdad era todo lo contrario. El era p.e. un deportista cabal. Y también aquí valía que sólo podía ejecutarlo entregándose un cien por cien. Cualquier deporte que ejecutara, a poco tiempo se destacaba en él. Poseía una gran musicalidad y si hubiera tenido el tiempo necesario para desarrollarlo, sin duda alguna hubiera llegado también en el terreno musical hasta gran altura.

No quiso tomar ese tiempo, porque prefería dedicarlo a su familia, la que para él prevalecía sobre todas las cosas.

Una admirable persona nos ha dejado. Nos queda sólo el recuerdo. Pero..... un recuerdo grato a un genial y sincero compañero.

Que en paz descanse.

Lelystad in aanbouw (opname van luchtfotograaf Bart Hofmeester, gemaakt in juni 1967). Links boven Dr. Ir. C. Lely, naar wien de „toekomststad" genoemd is.

LANDBOUWLOODSEN IN LELYSTAD

ONS BEDRIJF is sinds korte tijd vertegenwoordiger van Varco, een groot Amerikaans bedrijf, dat geprefabriceerde stalen gebouwen voor industriële en andere doeleinden vervaardigt. De vertegenwoordiging geldt voor West-Europa en de Nederlandse Antillen.

Ons eerste werk was om via publiciteit belangstelling te wekken voor de inderdaad aantrekkelijke voordelen, die dit soort gebouwen biedt. Onze activiteiten hebben er toe geleid, dat enkele maanden geleden een order geboekt werd voor de plaatsing van twee landbouwloodsen te Lelystad voor de Rijksdienst v. d. IJsselmeerpolders.

Het hierbij geplaatste artikel geeft U bijzonderheden en wetenswaardigheden over en rond dit nieuwe object.

Lelystad, in de omgeving van Harderwijk. Dit is dus de plaats, waar de eerste twee loodsen geplaatst zijn.

De naam Lelystad is op het moment nog bedriegelijk, want Lelystad is nog lang geen stad. 't Moet er wel een worden. Deze toekomststad dankt haar naam aan Dr. Ir. W. C. Lely, omstreeks 1918 minister van Waterstaat en grondlegger van de plannen tot afsluiting en

droogmaking van de Zuiderzee. Hij had naast de vele plannen, die er reeds waren om de Zuiderzee droog te leggen, een zeer praktisch plan ontworpen, dat zo aan alle eisen voldeed, dat dit nu nog als grondslag dient voor de totale inpoldering. Plannen, die in 1918 tot wet werden verheven. Het behelst het volgende:

a. het leggen van een afsluitdijk van

N.Holland naar Wieringen, voltooid van 1919 tot 1924.

b. het leggen van een 30 km. lange afsluitdijk van Wieringen naar Friesland, voltooid van 1927 tot 1932.

c. het droogmaken van vijf polders met een totale oppervlakte van 225.000 ha t.w.:

Wier.meerpolder	dijkbouw 1927 - 1929
N.O.polder	dijkbouw 1936 - 1940
Oost. Flevoland	dijkbouw 1950 - 1956
Zuid. Flevoland	dijkbouw 1959 - 1967
Markerwaard	dijkbouw 1956

Men beoogde met dit grootse werk in het bijzonder het volgende:

- beveiliging tegen overstromingen
- betere verkeersverbindingen
- het ontstaan van een groot zoetwaterreservoir
- landaanwinning van 225.000 ha.
- vestiging van industrieën, bouw van steden, ontstaan van een groot recreatiegebied.

Volgens de plannen moet Lelystad in 1975 een stadje met 10 tot 15.000 inwoners zijn en in het jaar 2000 zou de stad 100.000 inwoners moeten tellen. Veel huizen staan er nu nog niet. Zo hier en daar wat, van de echte pioniers.

De loodsen

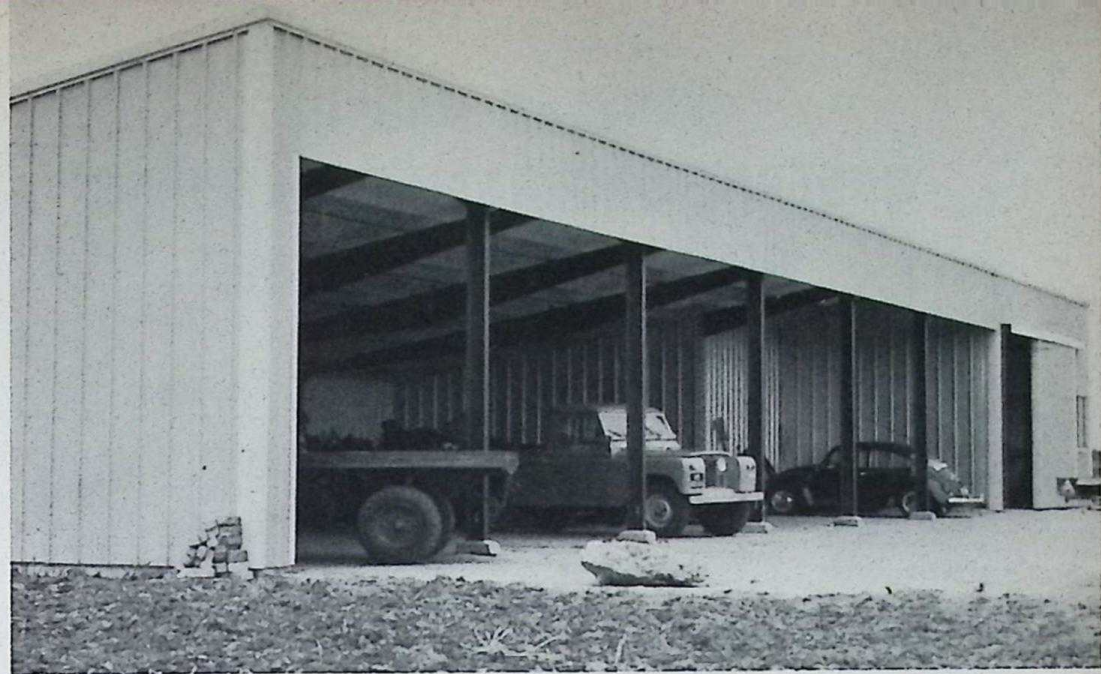
Wij hadden het goede weer gekozen voor de montage van de loodsen. Volop zomer was het toen. Te midden van uitgestrekte velden goudgeel rijpend koolzaad werden de zilverkleurige loodsen geplaatst. Onze eerste levering van de geprefabriceerde Amerikaanse gebouwen, en we hopen dat er nog vele zullen volgen. Geprefabriceerd d.w.z. in de fabriek kant en klaar gemaakt in alle onderdelen, net een bouwdoos dus met de bedoeling om op de montageplaats geen of bijna geen werk meer aan de delen van het gebouw te hoeven doen. Maar ook de Amerikanen zijn maar gewone mensen en dus ontbrak er nog wel eens een boutje aan.

Het systeem op zichzelf is zeer goed uitgedacht.

Om u er een idee van te geven hebben we een doorsnede van zo'n gebouw afgedrukt, waarop u kunt zien uit welke delen het bestaat (zie tekening).

Deze zijn:

Een spant bestaande uit een zogenaamde volwandligger, een gelaste kolom en dakligger (10) Dak- en wandbekleding bestaande uit een beplating van geprofileerde plaatstaal of aluminium (7) Dubbele schuifdeuren (6) Ramen (11) Doorzichtige daklichten (3) Dakventilaties (1) Beweegbare ventilatiesleuven (5) Isolatie tussen gordingen en dakplaten (4)

De grote voordelen zijn:

Korte levertijden van enkele weken
Snelle montage en demontage voor verplaatsing
Lage bouwkosten
Lage onderhoudskosten.

De lage onderhoudskosten zijn begrijpelijk als u nagaat dat de platen aan beide zijden „gecoat” zijn; de verflaag is er namelijk in een oven op gebakken. Zodoende zit de verf er zo solide op aangebracht, dat het er als het ware alleen maar met een scherp voorwerp af te krassen is. Schilderwerk is er aan die platen dus niet meer.

Tenslotte nog een korte omschrijving van de loodsen. De montage werd uitgevoerd door Fa. Stoof te Breda die onder leiding van de heer J. de Rijk op een vlotte wijze het werk uitvoerde. De foto geeft een loods aan van 40 m

lang 10 m breed met een schuin dak van 2,75 tot 5 m. Het afgeschoten gedeelte is bestemd voor magazijn en werkplaats, het open gedeelte voor het onderbrengen van landbouwwerktuigen.

De tweede loods is ruim 10 m langer en heeft dezelfde bestemming. Beide loodsen zijn verplaatsbaar.

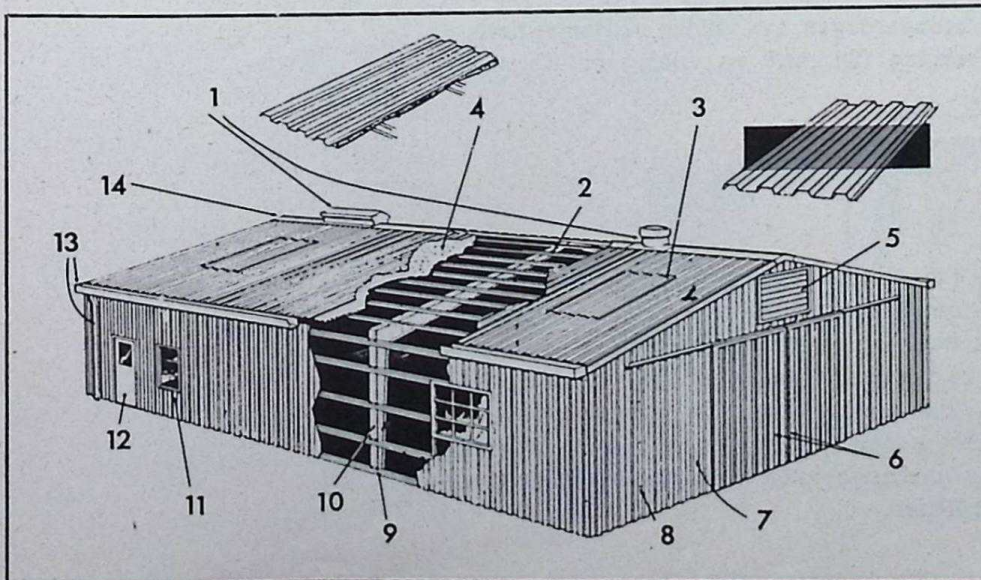
Wanneer het stuk land om de loods heen, de zogenaamde kavel, in cultuur gebracht is, wat ongeveer 3 jaar in beslag neemt, gaan alle moeren en bouten los en de loodsen gaan in onderdelen weer naar hun nieuwe bestemming.

Dit is een groot voordeel van deze constructie.

Met het bovenstaande hebben wij u iets over onze nieuwe activiteiten verteld. Aan ons is het nu om nog vele gebouwen te verkopen en liefst zo groot mogelijk natuurlijk.

Vanaf kleine loodsen tot grote fabriekshallen van een paar duizend vierkante meter vloeroppervlak.

Hierover dan een volgende keer als zo'n grote hal geleverd is.

- 1 = luchtkap
- 2 = gordingen
- 3 = lichtdoorlatende dakplaten
- 4 = een laagje fibreglas (isolatie)
- 5 = ventilatiestrooster
- 6 = schuifdeuren
- 7 = plaatstaal
- 8 = boutjes
- 9 = fundatiebouten
- 10 = frames
- 11 = tuimelraam
- 12 = loopdeur
- 13 = dakgoot
- 14 = nokplaat

VERSLAG VAN DE ONDERNEMINGSRAADVERGADERING OP 19 SEPTEMBER 1967

Om 9.45 uur opende de voorzitter, de heer Joh. Boele, met een woord van welkom de vergadering, die hoofdzakelijk was belegd om een aantal kwesties betr. de integratie Boele-Pot met de Raad te bespreken.

Alvorens daartoe over te gaan, deelde de voorzitter mee, dat gevolg is gegeven aan het verzoek van de secretaris tot aanstelling van een notularis. Met ingang van de volgende vergadering zal als zodanig optreden de heer L. J. C. van Rietschoten.

De voorzitter gaf vervolgens een overzicht van de punten, waarvoor hij een bespreking met de Raad noodzakelijk achtte. De consequenties, verbonden aan de integratie Boele-Pot, hebben een groot aantal besprekingen gevergd, waarbij de functies voor beampten van beide bedrijven grondig zijn vergeleken en onderzocht met het gevolg dat voor een aantal beampten aanpassing in functie en salaris

noodzakelijk is en ook enige beampten zullen moeten afvloeien.

Een en ander is met de Vakorganisaties op 5 en 15 september jl. besproken waarbij overeenstemming is bereikt over een aanpassings- en afvloeiingsregeling.

Tevens is in de besprekingen met de Vakorganisaties betrokken het structurele probleem van de overbezetting aan timmerlieden. Aan jonge timmerlieden is aangeboden een omscholing in eigen bedrijf onder gunstige voorwaarden tot lassers, branders, ijzerwerkers, bankwerkers en koperslagers. Indien na een bedenktijd van 2 weken hier geen gebruik van gemaakt wordt zullen ook wat jongere timmerlieden onder bepaalde voorwaarden moeten afvloeien. Ook is met de Vakorganisaties een schrijven besproken, dat in verband met de overgang van het dienstverband van Pot naar Boele gericht zal worden aan alle werknemers van Pot.

Deze overgang van dienstverband houdt in, dat Boele alle verplichtingen — ontstaan door de diensttijd bij Pot — overneemt. Naar aanleiding hiervan werd de suggestie van de O.R. overgenomen op dat schrijven de datum van indiensttreding bij Pot te vermelden opdat een ieder kan controleren of deze datum juist is.

Rondvraag:

Naast enkele ondergeschikte punten, werden vragen gesteld over:

Werkegelegenheid —

Hoewel er een moeilijke periode is i.v.m. de sluiting van het Suezkanaal is er geen reden tot pessimisme.

Ligging tweede dok —

Plannen hierover zijn nog niet definitief.

Dijkverlegging bij Pot —

Dit terrein is nog niet overgedragen. Plannen voor de bebouwing bestaan nog niet. Het tweede dok is primair gesteld.

Opleiding pijplassen —

Er zal geïnformeerd worden of de deelnemers aan de cursus pijplassen en die hiervoor geslaagd zijn, een certificaat krijgen.

Bromfietsen op werf —

De portier zal geïnstrueerd worden, dat geen bromfietsen op het terrein mogen. Dit zal ook de onderaannemers medegedeeld worden.

VAKANTIEREGELING 1968.

De vakantie 1968 werd als volgt vastgesteld:

a. Twee aaneengesloten kalenderweken van 1 tot 13 juli 1968	10 dagen
b. 2 Vastgestelde snipperdagen, t.w. vrijdag na Hemelvaartsdag de zgn. reisdag (24 mei) en vrijdag na Kerstmis (27 december)	2 dagen
c. Drie vrije snipperdagen	3 dagen
	15 dagen

Werknemers, die hun aaneengesloten vakantie op een ander tijdstip willen opnemen, moeten dit kenbaar maken vóór 1 april 1968. De uurloners kunnen dat doen op een verlofbon via hun baas en de maandloners moeten dit aanvragen bij hun chef.

U krijgt dan voor 1 mei bericht of aan Uw verzoek voldaan kan worden. U moet er wel rekening mee houden, dat als U een afwijkende vakantietijd aanvraagt, Uw aaneengesloten vakantie in zijn geheel vóór 1 juli of na 13 juli moet liggen.

Nog juist voor het ter perse gaan van dit nummer kunnen we u berichten, dat door Brown & Root aan ons opdracht is gegeven voor het maken van een aantal staalconstructies. Eind december van dit jaar moeten deze constructies gereed zijn voor verlading.

Nadere bijzonderheden volgen nog in het volgend nummer van Boele Nieuws.

Door deze nieuwe opdracht is de nieuwbouwcapaciteit van ons bedrijf tot het einde van het jaar volledig bezet.

Boele's Damvereniging „ONS GENOEGEN”

De „lange hete zomer” van 1967 behoort al weer enige tijd tot het verleden. 's Avonds is het weer wat vroeger donker, hetgeen met zich meebrengt, dat we voor de avonden andere bezigheden moeten zoeken dan we de afgelopen maanden gewend waren. Wanneer men de gehele dag heeft gewerkt, is het prettig om voor de vrije avond ontspanning te zoeken in bezigheden die men louter voor eigen plezier doet. Die ontspanning vindt men op vele manieren. De een knutselt graag, een ander zal het liever zoeken in studeren, musiceren of zo maar wat lezen. Voor degene die erg op hun gemak zijn gesteld, is er dan nog de televisie, al of niet in kleur.

Hoewel wij niets kwaads van televisie willen zeggen, geloven wij toch dat avond na avond vanuit een luie stoel uitsluitend naar de televisie kijken, op de duur ook geen bevrediging kan geven. Het kan nuttig zijn, zo nu en dan zelf actief met iets bezig te zijn. Die mogelijkheid is er voor u, wanneer u lid wordt van onze damvereniging. Wij komen gewoonlijk elke maandagavond bij elkaar in de kantine van Boele voor het spelen van onze partijtjes. Voelt u iets voor de damsport, kom dan in ieder geval eens geheel vrijblijvend een kijkje nemen op onze clubavond. Uw vrouw is 's maandagavond waarschijnlijk zo druk bezet met huishoudelijke karweitjes, dat zij tegen uw afwezigheid zeker geen bezwaar zal maken.

Wij rekenen op een flinke toeloop in de komende weken!

Boele's Muziekvereniging „EXCELSIOR”

„Hoe meer zielen, hoe meer vreugd”, geldt ook onze muziekvereniging. Hoewel er op 't ogenblik 55 actieve leden zijn (18 voor de drumband en 37 voor het harmoniekorps), kunnen er best nog leden bij. Er zijn nog 16 uniformen, die nodeloos in een kast hangen te wachten om door nieuwe blazers gedragen te worden. De volgende instrumenten zijn vrij voor eventuele candidaat-blazers: 1 althoorn, 1 corno, 1 bariton, 1 trombone, 1 piston, 1 piccolo, 2 clarinetten en een tenor-saxofoon. Ook een slagwerker zouden ze nog kunnen plaatsen.

Gaat U eens op een donderdagavond naar de kantine om een repetitie bij te wonen. U kunt dan eens rustig beluisteren hoe serieus er gewerkt wordt om een redelijke muzikale prestatie te leveren. Wellicht voelt U er dan iets voor om het ook eens te proberen. Bestuur en dirigent geven u graag alle gewenste inlichtingen.

De toekomstplannen van Excelsior brengen weer veranderingen in de vereniging met zich mee. Er bestaan plannen om tot oprichting te komen van een majorettegroep. Vlotte dames van 14 tot 16 jaar komen hiervoor in aanmerking.

Dit is ook weer zo'n probleem om eens gezellig op de repetitie-avond te bepraten, maar één waarschuwing, dames: bij de aanmelding niet voor de deur gaan staan dringen om het eerst binnen te zijn.

Overigens: a.s. blazers of majorettes, u bent van harte welkom.

Uitslagen onderlinge voetbalcompetitie 1967

Lasloods—Scheepsb. Binnen	1—1
Administratie—Scheepsb. Buiten	1—6
Timmerloods—Lasloods	1—10
Koperslagerij—Mach. Fabriek	4—3

Standen onderlinge voetbalcompetitie t/m 9-9-'67

Scheepsb. Buiten	3 gesp. 5 pnt.
Magazijnen	3 gesp. 5 pnt.
Lasloods	4 gesp. 5 pnt.
Mach. Fabriek	4 gesp. 4 pnt.
Koperslagerij	4 gesp. 4 pnt.
Administratie	3 gesp. 3 pnt.
Scheepsb. Binnen	3 gesp. 1 pnt.
Timmerloods	4 gesp. 1 pnt.

Gespeelde vriendschappelijke voetbalwedstrijden

Boele comb.—Baily	2—2
Gebr. Pot—Pols	0—1
Boele comb.—Bolnes comb. (za)	2—3
Boele comb.—Bolnes comb. (za)	3—2
Timmerloods—v. Oordt	3—3
Boele comb.—Verolme 2	2—1
Boele comb.—Verolme 1	4—3
Boele comb.—Lamoen	1—2
Magazijnen—Schram Vetr.	4—0
Boele comb.—Vermeer	3—12
Timmerloods—St. Joris	6—5
Machine Fabr.—R.V.V.H. 8	4—3
Administratie—Drinkwaard	2—2
Boele comb.—Hounte	1—2

**BAAS
BOVEN
BA(A)S**

MOET DE DOKTER KOMEN?

Tijdens de zeer strenge winter van enige jaren geleden maakte de echtgenoot van een patiënte zich bijzonder kwaad over het feit dat de huisarts, in het holst van de nacht geroepen, niet had kunnen komen omdat zijn auto ingesneeuwd was en er geen andere auto beschikbaar bleek om deze arts naar zijn patiënte te vervoeren. Het was namelijk onmogelijk om van de ene kant van de stad naar de andere te komen wegens de enorme sneeuwmassa's op de wegen. Gelukkig had het geen nadelige gevolgen voor de patiënte. Maar het nare in dit geval was dat de echtgenoot, werkzaam bij de stadsreiniging, er bezwaar tegen had een uur per dag extra te werken om sneeuw te ruimen.

Waarom maakte de man zich dan toch zo kwaad? Wel, het antwoord was heel eenvoudig: „Omdat de arts zijn eed heeft afgelegd, als hij geroepen wordt moet hij immers komen”.

Vele mensen denken dat elke arts de „Hippocratische eed” aflegt als hij afgestudeerd is. Dit is echter niet overal en

altijd het geval. Van land tot land en van universiteit tot universiteit varieert de vorm.

In 1948 werd de zogenaamde „Geneefse Verklaring” opgesteld en vastgelegd. Daar staat onder andere in: „De gezondheid van mijn patiënten zal voor mij op de eerste plaats komen”. En verder: „Ik zal geen overweging van religie, nationaliteit, ras of politiek of stand mijn houding tot mijn patiënten laten beïnvloeden”. Om te eindigen met: „Deze gelofte leg ik plechtig af, uit vrije wil en op mijn woord van eer”.

En zo zal natuurlijk de arts die 's nachts geroepen wordt ook gaan. Maar toch leert hij zijn patiënten wel zo goed kennen dat hij weet welke patiënten hem vaak — en maar half nodig — roepen en welke gezinnen uit zijn praktijk nooit om nachtelijke hulp vragen. Zo leert hij „op afstand” een gevolgtrekking te maken en zo zal hij die ene keer misschien iets minder moeite hebben gedaan om zijn ingesneeuwde auto rijklaar te maken. Want het gaat hier immers niet om

moeten maar om *vrijwillig doen*. Het vrijwillig op je nemen van hulpvaardigheid en dienstbaarheid. Het vrijwillig op je nemen van de verantwoording voor de gezondheid van de zich aan je toevertrouwende zieke medemensen.

En dat betekent lange arbeidsdagen, te korte nachtrust, een onrustig gezinsleven en een zware lichamelijke en geestelijke belasting. Maar daarbij is de arts, die geroepen wordt bij een noodgeval, mede afhankelijk van anderen, zoals van de sneeuwplougen in de winter, of van de automonteur die eens een paar overuren maakt om doc's auto een service-beurt te geven.

In de haast van de moderne samenleving wordt maar al te gauw geoordeeld en veroordeeld.

Schroom vooral niet Uw huisarts of zijn waarnemer te roepen in een noodgeval.

Maar zorg er dan wel voor om door de telefoon een zo duidelijk mogelijke omschrijving te geven van de ziekteverschijnselen zoals pijn, ademnood, verwonding, kleur, koorts óf juist koude, houding enzovoort van de patiënt. De al zo overbelaste arts kan dan weten aan wie hij voorrang moet verlenen.

PERSONALIA

Jubilea :

50 jaar

- 5-11 A. Rijdsdijk, machinebankwerker
H. v. d. Bolsem, ijzerwerkersbaas

25 jaar

- 26-10 C. v. d. Jagt, machinebankwerker
2-11 H. den Hoed, electriciënsbaas

In dienst getreden :

- 15- 8 S. van Genderen, leerling metaalbewerker in de scheepsbouw
21- 8 J. Karsbergen, leerling bankwerker
B. de Haan, leerling bankwerker
S. Cores Rey, hellingbediende
T. Goeree, ijzerwerker
22- 8 W. de Ruiter, ijzerwerker
29- 8 F. Acuaviva Sanchez, boorder
1- 9 R. Joosten, technisch administratief employé (rekeningenafdeling)
Mej. A. Romein, poststypiste
Ir. M. J. van der Wal, scheepsbouwkundig ingenieur
6- 9 P. M. Michalski, praktikant (machinebouw)

Terug uit militaire dienst:

- 21- 8 C. Roest, bankwerker
11- 9 P. A. Groenedijk, bankwerker
11- 9 J. S. Bijl, kantoorbediende (boekhouding)

Gepensioneerd:

- 1- 9 L. Nugteren, houtscheepmaker
7- 9 L. Bos, magazijnbediende
8- 9 G. van der Sluis, kraandrijver

De dienst verlaten hebben :

- 11- 8 M. S. Oppier, leerling lasser
16- 8 A. Canamero Dorado, klinker
17- 8 G. L. Morsink, el. lasser
18- 8 J. I. Diaz Aja, hellingbediende
G. Sander, leerling ijzerwerker
21- 8 F. Escanez Perez, ijzerwerker
23- 8 A. Barreiro Perez, el. lasser
25- 8 W. van Helden, reserve drukker
R. Willems, leerling scheepsbeschieter
29- 8 N. Feenstra, hulp-ijzerwerker
31- 8 I. Yildiz, hulp-ijzerwerker
Mej. G. de Wit, kantoorbediende (loonadministratie)
Mej. G. Nugteren, kantoorbediende (loonadministratie)
W. Biesbroek, kantoorbediende (boekhouding)
J. Aarnoudse, bedrijfsassistent (scheepsbouw)
Tj. Meijer, bedrijfsarts
R. Goma Martinez, corveeër
J. Brand, praktikant (machinebouw)
1- 9 J. Sanchez Lopez, ijzerwerker
W. J. de Jongh, scheepsbeschieter
4- 9 R. D. C. de Keizer, leerling scheepsbouwer

- 5- 9 M. Aydogan, hulp-ijzerwerker
8- 9 F. Mendez Muniz, stellingmaker
H. J. Liefhebber, bankwerker
N. Sterrenberg, scheepsbeschieter
J. Jonkman, scheepsbeschieter
11- 9 M. Gonzalez Dios, el. lasser
14- 9 J. O. Venema, bankwerker
15- 9 J. Mastenbroek, scheepsbeschieter
G. Schutter, scheepsbeschieter
J. Malleghom, scheepsbeschieter
Mej. M. A. Kortland, directie-secretaresse
A. Gungor, el. lasser

Geboren :

- 1- 9 Henry C. N. J., zoon van de heer en mevrouw Lemon-v. d. Spoel
10- 9 Hendrik, zoon van de heer en mevrouw Vorster-Scherpenisse
12- 9 Manon Marina, dochter van de heer en mevrouw Sanders-Willegers
17- 9 Teuntje Lijntje Margaretha, dochter van de heer en mevrouw Bravenboer-van Helden

Gehuwd :

- 16- 7 De heer A. Delgado Falcon met mej. S. Gomez Valencia
27- 7 De heer S. Yilmaz met mej. A. Ozkanli
13- 8 De heer R. Cabrera Bailon met mej. M. J. Gazquez Amezcua
17- 8 De heer A. van Ree met mej. J. de Jonghe
31- 8 De heer N. van Brugge met mej. Y. Beek
12- 9 De heer P. van Gent met mej. W. M. Assenberg van Eijdsen